

فضاسازی قبلی علیه ایران، بیشترین و مؤثرترین فشارها اعمال شد و عایدی نفتی را به زیر ۱۰ میلیارد دلار رساند و دارایی‌های این کشور را حتی در عمده شرکای تجاریش، مثل کره جنوبی، از دسترس خارج کرد.

آنچه مهم است، اینکه تحریم‌ها در روندی کاملاً حساب شده، جلوگیری از کسب درآمدهای مالی اقتصاد رانتی ایران را هدف داشتند و شاخصه‌های اقتصاد رانتی نقشی اساسی در چینش، هوشمندی و اثرپذیری تحریم‌ها ایفا کرده‌اند. این اثرپذیری چنان بوده که یک‌بار در سال ۲۰۱۳، ایران را در مسیر مذاکره و نهایتاً حل مناقشه هسته‌ای با شش قدرت جهانی در سال ۲۰۱۵ قرار داد و بار دیگر، در سی‌امین ماه خروج آمریکا از برجام و بازگشت تحریم‌ها (که گفته می‌شود حتی نمی‌توان یک قطره نفت فروخت)، در شرایطی سخت و بی سابقه، منتظر تحولات ناشی از انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده است. انتظاری که دوباره به دنبال رفع شرایط حاد سیاسی و اقتصادی و عادی‌سازی چرخه تولید و فروش نفت است تا بتواند فشارهای ناشی از نبود رانت را جبران و در صورت تحقق، آغازگر چرخه آسیب‌پذیر دیگری باشد.